

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	150 Lei
Pe jumătate	75 Lei
Pe un sfert	40 Lei
la străinătate	400 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului (de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

An nou, ce ne aduci?

Anul vechiu 1940 a fost, fără îndoială, anul cel mai rău pe care l-a trăit vreodată acest neam.

Îmbătași cu apă rece de vechii guvernanți, că nu vom da nici o brazdă de loc, că granițele noastre sunt apărate cu foc și cu pară și cu o linie de fortificație cum n'a mai avut vreodată vreun popor, ne-am trezit la prima provocare cu Basarabia și Bucovina de jumătate pierdută, apoi cu Dobrogea dată de bună voie și despoiași de Ardealul de miazănoapte.

Câți dintre țărani noștri nu și-ar fi dat cu drag și avuții și viața lor și a familiilor, numai să nu ne fi trezit deodată cu această rușine pe cap! Și nimenea nu ne-a apărat, ci toată lumea ne-a apăsă într'una-intr'una, până ce ne-am corit cu totul în rușine și dispreț.

Am fost ca un copil, care își bate pieptul mereu că el e așa și așa de viteaz și de tare, dar, îndată ce se apropie de el cel mai slabă-nog dintre tovarăși, fugă mâncând pământul, ba și aruncă și stratele și cămașa, numai ca să poată scăpa neșeselat.

Și câți bani a cheltuit Ministerul Propagandei laudându-se prin cele gazete din străinătate cu hotarele noastre bine apărate și cu strața țării și cu alte bazaconii și prostii! Iar la noi în țară ne era astupată gura, de nu puteam grăi nimic, că era vai și amar de cece îndrăzne să-și spună părerea pe față.

Pe urmă, drept pupăză pe colac, ne-a mai bătut Dumnezeu și cu un cutrămur de pământ în Vechiul Regat, ca întreagă Țara Românească să-și la pedeapsa în anul de pomină 1940. Și încă ceva: ne-am ales și cu o scumpete, cum nu a mai fost la noi de când e lumea.

Și dacă am fi rămas numai cu atâta! Dar pe frații noștri din străini îi schinguesc Ungurii, îi nenorozesc Rușii, îi neîndreptătesc Bulgarii, îi batjocoresc Jugoslavii și-i disprețuesc Grecii, iar noi le răbdăm toate cu brațele în sân!!!

Te-ai dus, anule 1940! Bine că te-ai dus, an de ajuristă pomenire în toate privințele!

Dar tu, noule an, oare ce ne aduci?
Mai rău și mai rușinos pentru noi decât cel vechiu nu poți fi!

Noi, dimpotrivă, credem că vom începe a spăla rușinea de pe noi și ne vom ridica frunțile și ne vom aduna puterile pentru a arăta lumii

„câ'n aste mâni mai curge un sânge de
[Roman
și câ-ntr'a noastre piepturi păstrăm cu
[fal' un nume,
triumfător în lupte, un nume de Traian”
Cu încredere în Dumnezeul cel atotputernic,
care pedepsește neamurile leneșe, fără curaj

Cum stă lumea și țara

Schimbare între ministrii țării

D! Mihail Sturdza ministrul afacerilor streine și-a dat mulțămita din postul înalt pe care l-a avut. Domnia Sa va primi în curând o altă însărcinare. Conducerea ministerului afacerilor streine a luat-o în locul dsale dl General Ion Antonescu, conducătorul Statului până la numirea noului ministru.

Noul ministru de externe al țării

În locul dlui Mihail Sturdza a fost numit ca ministru de externe al țării dl C. Greceanu. Domnia Sa a fost ministru al României la Berlin în Germania și a fost chemat de curând în țară.

Noul ministru al Germaniei la București

Ministrul Germaniei la București, dl dr. Fabricius a fost rechemat la Berlin. În locul Domniei Sale, guvernul german a numit pe baronul Manfred von (citește fon) Killinger. Dsa a fost până acum ministru al Germaniei în Slovacia. Dl Fabricius va primi o nouă însărcinare din partea guvernului german.

A murit Grigore Iunian

Mulți din cititorii noștri își mai aduc aminte de Grigorie Iunian, fost ministru, președinte al partidului țărănist-radical și unul din cei mai vestiți advocați dela noi din țară.

Joi seara, acest fruntaș al vieții publice românești a murit.

Grigorie Iunian s'a făcut cunoscut încă din tinerețe, între oamenii de frunte ai țării, prin frumoasele însușiri cu care a fost înzestrat de Dumnezeu, prin învățătura mare pe care a avut-o și prin priceperea în cunoașterea legilor. În politică a intrat la început

și fără credință, de multe ori și pentru conducătorii el cel fărădelege, cum noi atâta am avut, să îngenunchem în acest început de an în bisericile noastre și, după ce ne-am spovedit și cuminecat, să ne rugăm cu biserică noastră zicând:

„Cela ce ești făcătorul și cărmătorul a toată făptura, carele vremile și anul l-ai pus întru puterea ta, crugul anulul încununează-l cu binecuvântări de bunădată, îndurate, în pace păzând pe poporul tău nevătămat și întreg, rugămu-ne, pentru rugăciunile acelele ce te-a născut și ale dumnezeștilor îngeri” (Mărtrea dela sfetlina Indictului).

în partidul liberal, apoi a înființat partidul muncii, iar la urmă a intrat în partidul țărănist. În anul 1932 a înființat partidul radical țărănist, al cărui șef a fost până la desființarea lui. Moartea lui Grigorie Iunian este o pierdere destul de mare pentru lumea învățată a țării noastre.

Crăciunul în țară

Sărbătorile Crăciunului au trecut în liniște, în întreagă țară. Stăpânirea a căutat să vină în ajutorul refugiaților și a celor lipsiți. În multe orașe din țară s'au organizat serbări de colinzi și datini de Crăciun. Venitul acestor serbări s'a împărțit săracilor și refugiaților fără mijloace de trai. „Ajutorul legionar” prin conducătorii săi încă a căutat să vină în ajutorul celor săraci.

Insemnate hotărâri luate de sfatul Miniștrilor

În săptămâna dinaintea Crăciunului, sfatul miniștrilor a luat însemnate hotărâri cu privire la bunul mers al treburilor în țară.

Așa s'a hotărât, să se cumpere din alte țări lucrurile cari ne lipsesc, apoi să se facă o numărare a tuturor locuitorilor.

Deasemenea s'a hotărât să se cultive toate locurile dela sate și dela orașe, pe cari proprietarii lor le lasă pustii. S'au luat apoi măsuri pentru cultivarea sfeclei de zahăr.

Tot în ședința aceasta s'a hotărât înființarea de școli noi pentru formarea de buni meseriași români, lemnari, zidari, tâmplari, dulgheri și altele.

Schimbări și la vecinii noștri Sârbi

Se vorbește tot mai mult de o schimbare însemnată și între conducătorii Jugoslaviei. Se spune că se va forma un nou guvern, care ar avea mai mulți membrii prieteni liei și Germaniei. Cei doi conducători ai Italiei și Jugoslaviei s'au și înțeles asupra acestui lucru și dl Svetkovici primministrul Jugoslaviei a avut o audiență la Principele Paul.

Un mare proces politic la Budapesta

La Budapesta s'a judecat în zilele trecute un mare proces politic. Vinovatul principal a fost un deputat Wilhelm Wirth. Alături de el au mai fost învinuiți încă 23 de cărturari unguri, cu rosturi înalte în viața publică a Ungariei.

Toți cei învinuiți în acest mare proces fac parte din partidul unguresc „Crucile cu

săgeți". Acest partid vrea să schimbe forma de conducere din Ungaria, cu un guvern asemănător celui din Germania. Deasemenia vrea apoi o prietenie mai mare cu Germania și Italia. Guvernul unguresc a și fost invinuit de membrii acestui partid că ar fi numai pe față prieteni cu Germanii, iar că în dos ar căuta prietenie lorzilor englezi.

Procesul acesta a făcut vâlvă mare în întreaga Ungaria și chiar și în străinătate, mai ales că cei invinuiți sunt prieteni politici germane.

După lungi debateri procesul s'a sfârșit și deputatul Wirth și prietenii lui au fost oșândiți.

Războiul în zilele Crăciunului

Cu prilejul sărbătorilor Crăciunului conducătorii de țări au făcut declarații în legătură cu războiul și pacea viitoare.

Papa a spus că pacea trebuie să se facă fără ură, în dragostea lui Isus Hristos.

Cuvântarea dlui Churchill, rostită la adresa Italiei, a fost mult judecată de întreaga lume. În cuvinte destul de limpezi dl Churchill, prim ministrul Angliei, lasă să se înțeleagă gândurile Angliei și ce urmărește ea față de Italia. Cuvântarea a fost mai mult o chemare la împăcare adresată poporului italian.

Regele Italiei, în cuvântarea adresată soldaților italieni, îi încurajează la luptă și spune că nimic nu va putea opri înaintarea și ridicarea Italiei.

Au mai rostit cuvântări din prilejul Crăciunului, regele Angliei, președintele Roosevelt al Americii și dl Rudolf Hess, locțiitorul Führerului, în Germania.

Toți au vorbit în legătură cu războiul și cu pacea viitoare.

Pe fronturi războiul s'a dus cu mare înverșunare și în timpul sfintelor sărbători. În Albania trupele grecești au dat puternice atacuri și au ocupat orașul Kimera.

Pe frontul din Africa bătălia s'a dat în jurul localității Bardia, un oraș apărat de tru-

pele italiene și întărit pe o distanță de câteva zeci de kilometri.

Aviația engleză a bombardat mai multe orașe italiene, între cari și orașul Napoli și orașele Boulogne și Dunquerque, apărate de Germani.

La rândul lor avioanele Germane au bombardat orașele engleze Londra, Manchester și alte ținuturi din partea de miază-zi a Angliei.

Cum vrea America să ajute pe Englezi

Americanii trec acum prin mari frământări. Președintele Roosevelt este partizan pe față al intrării în război a Americii. O parte din populația Americii nu vrea însă războiul. Și după cum scriu unele gazete, acesteia sunt cei mai mulți.

Mare vâlvă și turburare a făcut în rândurile poporului american propunerea guvernului, de a da Angliei, toate vapoarele germane și italiene, oprite în porturile Americii. Lucrul acesta ar supăra de altfel mult pe Germani și Italiani, cari l-ar socoti ca o faptă de război și s'ar putea foarte ușor ca din aceasta să se aprindă războiul între America, Germania și Italia. S'ar putea întâmpla apoi ca odată focul deschis să intre și Japonia în el.

Noua cuvântare a dlui Roosevelt a adus o limpezire a lucrurilor și o risipire a îndoielilor.

Cuvântarea dlui Roosevelt

Cuvântarea aceasta a fost așteptată mult de poporul american și de întreaga lume. Președintele Roosevelt a arătat limpede că este hotărât să ajute Anglia cu arme și vapoare, până când aceasta va câștiga războiul.

America va fi un arsenal pentru Anglia a spus dl Roosevelt.

Cețiți și răspândiți „UNIREA POPORULUI“

Foița „Unirii Poporului“

Plugușorul

— pentru 1941 —

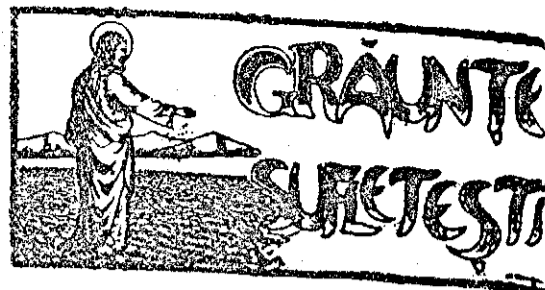
Aho, aho, flăcăi și frați,
Stați un strop și nu mânați
Că ni-s plugurile grele,
Numai fiare și oțele
Și i glia cu bolovani —
Cum n'a fost de mii de ani
Și urcușu-i cu povară
Și ogoru-i cu negară,
Iar pe urmele de pluguri
Se prăvăl' plăvanii 'n juguri..
Opriți flăcăi,
Opriți mări,
Hăi, hăi!

Am avut un an de trudă
Și-o ursită și mai crudă —
Paștile cu mărtisoare
Ne-au lăsat fără de floare,
Muguri zgriburii în foaie
Au pierit de 'nghiș și ploaie,
Brumele au irosit
Ce-a 'ncolțit, ce-a înflorit
Și ne-au rupt ciorchinii 'n vie
Ploile de Sfânt-Ilie
Și cât vezi cu ochii roată
Ne-a rămas roada necoaptă,
Glia mașteră ca plumbul,
Și ca trestia porumbul..
Mânați flăcăi,
Mânați mări,
Hăi, hăi!

Veștile-au umblat de-avalma
Toată vara, toată toamna
Că Albania-i călcată,
Că Polonia-i prădată,
Că Danezul s'a trezit
Peste noapte cucerit,
Că de sus din miază-noapte
Au căzut țările toate —
Ba că grofii nesătui
Ne cred țara nimănui
Și cu gândul la coșteie
Vor Ardealul să ni l iei —
Și am stat un an și-o vară
Zid de piepturi la hotară..
Mânați flăcăi,
Mânați mări,
Hăi, hăi!

Aho, aho!
Pe ogoare cu negară
Plugurile ară.. ară..
Boii trag către răsteie,
Simt că-i mână de femeie
Și pe urma plugului
Că-i umbra copilului..
Mânați flăcăi,
Mânați mări,
Hăi, hăi!

Aho, aho!
Dela Cucea până'n Crișuri,
De prin codrii cu deșșuri
Pe cununi de munți și văi
Regimente de flăcăi
Forfotau în așteptare
Și pe jos și de-a călare,
Toți o inimă și-un gând
Pentru neam, pentru pământ —
Și din limpezi depărtări
Veacuri le strigau chemări

Gânduri creștinești de anul nou de Ieromonahul Niceta

— Adu-ți aminte, omule, ce erai tu acum o sută de ani? Lumea exista ca și acum, la tu nu existai. Lumea își urma calea ei ca și azi, iar tu nu erai nicăiri. Cine te-a scos din nimicul în care erai cufundat atunci?

— Tu nu erai, iar acum ești; și încă multeori ți-se pare că ești chiar un centru, în jurul cărui trebuie să se învârtă alții. Cine a făcut ca tu să părăsești nimicul în care te afla fără să știi și să fii și tu ceva?

— Tu nu erai acum o sută de ani, dar o minte nemărginită se gândea la tine și la fericirea ta. Tu nu existai, dar Dumnezeu îți pregătea loc, mai întâi în această lume, apoi în împărăția lui cea veșnică și fericită, dacă vei umbla pe cărările pe cari ți le-a croit și vei păzi poruncile pe cari ți le-a dat.

Cine te-a întrebat vre-odată: — Când a vrea tu să te naști? Cine să-ți fie mamă? Căru să fie nașlunea și patria ta? Care să-ți fie religia? Ce stare ai vrea să ai în lume? Căți ani ai vrea să rămâi în această viață?...

Nu te-a întrebat nimenea despre acestea, iar tu ai venit în lume fără să știi și fără să vrei; din porunca aceluia care e mai puternic decât tine și cărui nu te-ai putut împotrivi.

De asemenea adu-ți aminte: Ce vei fi tu după o sută de ani? Undeva în vre un cimitier.

Către Pesta cu-a ei turnuri,
S'o treacă prin foc de tunuri,
Să rămâie numai piatră,
Piatră neagră lângă piatră —
Cum ne-a fost durerea noastră..
Mânați flăcăi,
Mânați mări,
Hăi, hăi!

N'așteptam decât poruncă
Să pornim cu uri de stâncă..
— Dar după Sântă-Mărie,
Doamne n'ar fi fost să fie,
Veni ordin cu trădare
Să plecăm dela hotare,
Să ieșim din cazemate
Betonate
Că-s predate
Pân' la Cluj și mai departe —
Plângeau sufletele 'n noi
Că ne vând fără războiu,
Că ne dau pământul sfânt
Și stăbunii din mormânt,
Că-i poruncă să trăim
Sub lege și neam străin —
N'aibă 'n suflete alin!..
Opriți flăcăi,
Opriți mări,
Hăi, hăi!

Aho, aho!
Viu e Dumnezeu din cer,
Și credința ni-e de fier..
Lungul veacurilor grele
Ne-au călit în gând și vrere
Și de cupa ni-e amară,
Vom trăi și cu povară,
Până când o să răsară
Iarba col' la primăvară
Și 'ntr'un iureș de năvală

poate vreo cruce, acoperită cu mușchi și înegrită de ploaie, va arăta numele tău, pe care cel de pe atenci nu-l vor cunoaște. Dar sub cruce ce va fi?

Acela care te-a adus în lume fără să te întrebe, te va și chema din ea fără să te întrebe; iar tu — precum te-ai supus când ai venit în lume —, tot așa te vei supune și când te va chema din ea, de-ai fi oricât de puternic în ea și oricât de fericit. Nu te va întreba nimenea dacă ești Papă, Rege, ministru, bogat, sărac, blând, milostiv, rău, tiran, cinstit, ticălos, învățat, idiot... Va trebui să lași totul și când îți se va face semnul de plecare, vei pleca fără șovăire.

La un an dela moartea ta, lucrurile tale le folosește altul. În casa ta locuiește altul. Lumea își urmează calea ca și acum, dar de tine nu mai amintește nimenea, decât poate vre o rudenie în treacăt, ori vre-un prieten, făcând o glumă răutăcioasă pe socoteala ta.

Unde vei fi tu? Trupul va fi putred în mormântul care nici nu se mai cunoaște. Dar sufletul unde va fi?

Gândul acesta a umplut pusturile de pustnici, mănăstirile de călugări și călugărițe, și raiul de sfinți.

Gândește-te omule, că ești așa cum ești, numai din mila lui Dumnezeu; și nu te făli cu ce ești, ca și cum Dumnezeu ar fi fost dator să te facă așa cum ești.

Viața aceasta o ai primit din mâinile lui Dumnezeu fără să fi fost întrebat; dar cea veșnică și fericită nu o vei primi așa, ci numai dacă te vei sili s'o ajungi, urmând căile arătate de Dumnezeu și păzind poruncile lui.

Iubiți cetitori

Trimiteți abonamentul la foaie

Vom aprinde focul iară
Și ne-om face țara, țară...
Mănați flăcăi,
Mănați mări,
Hăi, hăi!

I. Salanțiu

Trecând pe lângă o bisericuță

(Urmare și fine)

Mai știa preoteasa, că după așa slujbe lungi, locurile de șezut în căruță trebuiau să se schimbe: părintele să șadă pe scândură și cantorul în jilț. Numai cât, cantorul la așa prilejuri, când busnaloaca își bătea joc de cel îndrăgostit în ea, cum își rade fata cu mușchi peștitori de cel rămas cu buzele umflate, așa pătea și cantorul în jilț; bătea mătânii spre toate colțurile căruței, — nu ale lumii, — pe nevrute, gata, gata să sboare peste loitre, pentru a săruta pământul, izvorul datător de putere vinului.

Atunc eram și eu de ceva folos. Eram pus stăp de primit închinăciunile cantorului, pentru a l-le număra, nu de-a l-le scrie în pomelnicul facerilor de bine, ci a l-le înșira a doua zi, năcăjindu-l și cicălindu-l, împreună cu părintele și preoteasa, până ni-se ivea o altă ocazie și mai brează ca cea dintâi. Să nu creadă cetitorul și să-și închipule pe cantorul istorisirii mele ca pe un bețivan, meru luând luleana neamțului, nici ca pe unul de cea cu nouă rânze, care cântă la pomeni aghiosul în

De pe țara Oltului

— Sinod vicarial —

Șercaia. Preoțimea română unită din vicariatul Făgărașului, s'a întrunit în o conferință preoțească, având ca președinte pe Rev. domn Moise Brumboiu, vicarul Făgărașului, iară ca secretar de ședințe pe p. Valeriu Crișan, v. protopop on. din Șercaia.

La ora 8 dim. s'a servit o sf. liturgie în biserică „Brâncoveanu” și un parastas pentru preoții morți în partea întâia a anului 1940.

La ora 9 dim. la școala primară de stat Nr. II. p. Ghedeon Socol din Berivoli Mari a ținut o lecție cu copiii despre semnele adevăratei Biserici a lui Isus Hristos. Lecția a fost declarată de bine reușită.

La ora 10. la sala culturală a bisericii gr. cat. s'a deschis sinodul. P. vicar a salutat cu toată dragostea frățească pe preoții refugiați, sau expulzați din teritoriul Ardealului cedat și anume pe: p. Gheorghe Ivan, fost protopop în Odorheiu, numit acum ca ajutor la Făgăraș I. Eugen Arieșan fost protopop în Gheorgheni, numit la Făgăraș II., Gavrilă Colceriu din Voșlăbeni numit la Margineni, Vasile Blaga la Toarcia, Gheorghe Boeriu la Dridif, Teodor Căndea la Sărata, Victor Câmpean din Suseni la Arpașul de sus, Coriolan Ciobanu, fost prof. de religie la Școala norm. conf. din Gherla numit catehet la Făgăraș, și Octavian Friciu c. p. preot în garnizoana Făgăraș. Au plecat din vicariat preoții: Ioan Mișcoiu dela Sebeș, Vasile Băcilă dela Toarcia, Aron Milea dela Arpașul de sus și Mircea Todericiu dela Făgăraș II. P. v. car

localul troparelor dela prohoduri. Nu. — cantorul meu, — vă voi explica pentrucă-l zic, al meu, era fruntaș, între fruntașii satului, — om c'o purtare deamă de slujba ce-o purta. Dacă l-am fotografiat în aceste rânduri așa cum l-ați văzut, e că doream să dau și o față mai veselă vieții triste și întunecoase de pe acele vremuri.

Astfel de ce a sădit Dumnezeu vinul pe pământ, dacă nu de a înveseli sufletul omului? Și cantorul meu din Agrișteul dascălului mele, gustând din zeama de struguri, nu se înveselea numai pe sine, ci înveselea și pe cei din jurul său, cântându-ne, într'o vreme când doina și cântecul românesc mureau văzând cu ochii, pe: „Strigă Bărnăușu din Sibiu”, „Pe-o stâncă neagră”, „Hai murguș la Nana'n vale”, „Deșteaptă-te române” și altele. Ce erau acestea acum treizeci-patruzeci de ani pe cele meleaguri? Glas de evanghelle, sunet de trompetă deșteptătoare...

De câteori nu-și temea părintele congrua, iar eu pușinul ajutor dela stat, când întorcându-ne noaptea dela Bălăușeri, pe drumul de sub parcul castelului grotesc din Chendul Mic, cantorul, printre sughițuri și mătânii, bolborosea frânturi din: „Hai să dăm mână cu mână”!... De câteori n'a trebuit să schimbăm vorba în ungurește, pentru a nu fi atacați de argașii dela curte, îndemnați de cine știe ce minte bolnavă?

Dar, de ce și cu ce drept îi ziceam cantorul meu?

Pentru că pentru mine și în locul meu

a arătat stările triste de azi, în urma pierderii unor provincii românești și nădejdea într'un viitor mai bun, având întotdeauna poporul român încrederea în Dumnezeu.

P. Virgil Negrea din Cârța Oltului a conferențiat despre pregătirea religioasă a mirilor în vederea căsătoriei.

S'a decis să se facă unele colete pentru ajutorarea fraților noștri români refugiați din Basarabia, Bucovina și Ardeal; se vor vota de asemenea sume bănești și din banii bisericilor, iară preoții au oferit spre acest scop salarii lor de pe o zi.

În forul matrimonial de I instanță au fost aleși ca membrii ordinari preoții: Ioan Oniga dela Vad și Aurel Brumboiu dela Râușor, iară ca supleanți: Victor Pop-David dela Porumbacul de jos, Gheorghe Rusu dela Ileni și Dumitru Sălăgeanu dela Copăcel. S'a discutat apoi diferite ordine cu caracter administrativ bisericesc.

Preoții au mers cu toții în biserică „Brâncoveanu”, unde s'au mărturisit și astfel recaleși sufletește au plecat pela casele lor.

F O C

Locuitorului Zaharie Strâmbu, nr. căsii 280, din Șinca-Veche i-a ars în întregime țura și grajdul. Focul s'a iscat din neglijența unor copii. Pagubele sunt cam de 200 mii lei. Cazul se anchetează de d. șef de post din Șinca-Veche și de d. plutonier Titus Buică, dela secția Șercaia, care întâmplător se afla atunci în comună.

Prețuri maximale

Primăria din Șercaia-Făgăraș a fixat următoarele prețuri maximale: Untul presat 150 lei en gros, 160 lei en detail (un kgr.) Laptele de vacă 8 lei, de bivoliță 10 lei litru. Smântâna 35 lei litru; 40 lei kgr. Ouăle 3 lei bucata. Prin ordonanța din 11 Dec. 1940 a domnului prefect al județului Făgăraș s'a mai fixat și prețul lemnelor de foc și anume: 1 stj. de fag, calitatea I în Făgăraș 1900 lei, iară acasă la vânzător 1300 lei stânjnului. **Correspondent**

îndeplinea aceea slujbă. Și totă cum. Pe acele vremuri bisericile sărace, românești, nu aveau din ce plăti pe învățători și cantori. Atunci împreunau aceste două slujbe într'una, de învățător-cantor. Plăteau adică cu un salariu pe un singur om, pentru două slujbe. Așa, când era lipsă de cântăreți în strana bisericii, la prohoduri, cununii, botezuri, copiii satului băteau câmpii ori își spârgeau capetele în școală, pe învățătorul chemându-l slujba în altă parte. Când era în școală, de multeori, se pripea cu lecțiile că-l așteptau creștinii cu pausul, parastatul, mărul cununilor și pomana nesfințite. Era un fel de da-te vino și nu fil nicăiri. Unor învățători le plăcea aceste situație, că mai încropeau câte ceva pentru bucătăria lor, mai se înveseleau din frumoasele, creștinești și strămoșești noastre obiceiuri cu câte-un pahărel de vin: de sufletul mortului, al nou născutului și așa mai departe.

Pentru alții — și mai ales pentru mine, — cantoratul a fost ceva, ce mă împingea să dau cu piciorul dascălului. Și tocmai de ce m'am temut, n'am scăpat. Am fost numit: cantor-învățător în Agrișteu. Eu, care în ale cantoratului sau cântărețului de biserică, cum se apune acum, mă pricepeam ca vișelul în celtul stelelor și cu glasul ce mi-l-a dat Dumnezeu aș fi instrăinat creștinii de biserică, am dat peste omul lui Dumnezeu, care pentru ceace aducea ca arândă un petec de pământ și pentru cele câteva prescuri, lumânări, năfrâmi, turte, colaci, ferdele de porumb, mi-a luat o grea sarcină de pe inimă, făcând pe cantorul în locul meu,

Colindătorii dela Hărănglab

Hărănglabul este un sat de pe Târnavă Mică, în care numai 1/3 dintre locuitori sunt români. Este scoala odată frumoasă: Curatorii pleacă după slujba din Ajun la colindat, mai întâi la preotul și apoi în tot satul. Bani ce-i adună îi predau bisericii.

Anul acesta curatoratul a plecat la colindat în frunte cu curatorul Ion Hanc și primarul comunei Lița Mesaroș. Au adunat cu totul 1053 Lei, pe cari i-au predat bisericii.

Dela Români au luat pildă și Ungurii, cari și ei colindă, plecând mai întâi dela preotul român și numai după aceea la cel reformat și unitarian.

Anul acesta Hărănglabenii au avut și crai sau irozi. Dl. învățător-director Popa Pompei i-a învățat pe copiii de școală, făcând prin aceasta mare bucurie sătenilor.

Ne bucurăm de stările acestor, cari arată că în Hărănglab se încrează frumos. Noul preot I. Cipariu are teren de muncă frumoasă.

Binecuvântarea Bisericii din Agrișteu

În ziua de 22 Decembrie 1940, s'a săvârșit binecuvântarea noului Sion dumnezeesc din parohia „Agrișteu”, protopopiatul Dumbrăveni, jud. Târnavă Mică.

Această parohie, situată vremelnic pe frontiera româno-ungară, deși cu un număr mic de credincioși, prin jertfa lor și-a zidit o biserică frumoasă, care ar face cinste ori căruia oraș.

Dacă de Mănăstirea Argeșului este legată legenda că nu s'a putut termina zidirea până nu a zidit în pereții ei pe soția măiestrului Manole, în pereții acelei biserici s'a zidit trudă, agonisială și sudoarea bunilor credincioși greco-catolici din această parohie, cari întocmai văduvei din Sfânta Scriptură, au dat ultimul lor ban, numai ca să-și vadă locașul de închinare terminat și prin spiritul de jertfă al harnicului și neobositului preot Ioan Șelariu și cu ajutorul dat de curatorul Vasile Munteanu și-au văzut străduințele încununuate cu succes.

Actul binecuvântării a fost săvârșit prin delegatul Mitropoliei, Părintele George Simu, protopop din Dumbrăveni, încunajat de preoți, Augustin Fărcașiu protopop ozorar, expulsat dela Gherla care stă acuma la Dumbrăveni, Emil Petri din Hundorf, Iuliu Popa din Țimendru și preotul local Ioan Șelariu.

Predica a fost rostită de p. protopop George Simu, care a predicat cu atâtea iscusință și pricepere încât poate fi pus alături de cei mai vestiți oratori ai bisericii noastre.

Fie ca jertfa adusă de bunii și harnicii credincioși din Agrișteu să fie o pildă de urmat pentru toți credincioșii din parohiile a căror credință și spirit de jertfă a ajuns în moșire.

Pr. A. F.

O plângere dreaptă a sătenilor

Pentru a aranja o producțiune teatrală, sau hore la Sate

În atențiunea Dlui Ministru al Artelor

În satele izolate, în comunele mici sau chiar și mari, situate mai de parte de drumurile mari rare-ori se abate câte un domn, ca să țină vreo conferință, vreo șezătoare culturală cu sătenii și aproape deoc nu vine în aceste sate, sau comune, vre-o modestă trupă teatrală, cu o piesă teatrală patriotică, sau vreun cinematograf care să arate frumusețile țării noastre românești.

Dar din când în când preotul și învățătorul satului, împreună cu ceilalți intelectuali ai satelor, dacă sunt oameni de acțiune spre tot ce e bun și frumos, mai aranjează câte o producțiune teatrală, și aceste ceasuri, sunt sigurele prilejuri de bucurie, și distracție a sătenilor în decursul zilelor lungi și grele pentru ei, a unui an întreg. Și dacă le mai rămâne ceva ca venit corat, net, vor să cumpere din bănușii aceia cărți literare vechi ziar, sau să cumpere câte o haină de sărbători, copiilor săraci.

Până să aranjezi însă aceasta producțiune teatrală, trebuie să alergi mult, să îndeplinești toate formele legale, ești nu degeaba, trăim în țara formelor, reformelor și formalităților, cari duc de multe ori până la distrugerea ori căr i dorințe de acțiune, în spre tot ce e bine și frumos în interesul neamului nostru românesc.

Nu înțelegem rostul atâtor formalități și restricțiuni chiar și atunci, când e vorba de aranjarea unei producțiuni artistice la sate, aranjarea cu concursul sătenilor și pentru săteni. Între astfel de împrejurări se întâmplă de multe ori că cheltuielile sunt cu mult mai mari decât veniturile și trebuie să plătești din buzunar suma destul de mari, pentru a acoperi pierderile.

Jocurile și horele din sat nu sunt spectacole publice

În județul Făgăraș, — ca și în alte părți — este obiceiul, că feciorii, flăcăii se strâng în „ceată”. Ei colindă în ajun pela casele creștinilor, și aranjează hore, jocuri țărănești, în sărbătorile, cari cad între Crăciun și ziua de 7 Ianuarie inclusiv. Ei bine, pentru prima oră li-se cere ca fiecare grupă de feciori, fiindcă aranjează jocuri țărănești, să plătească reprezentantului din Făgăraș, al „societății compozitorilor români suma de 250 lei. O taxă cu atât mai nedreaptă, mi s'ales, când e vorba de producții teatrale, cu puncte de cor și declamări, sau de jocuri țărănești, aranjate la țară, de săteni și pentru săteni.

Din acest motiv Ministerul de Interne cu Ord. Nr. 12982 din 24 Iunie 1938, a dat dispozițiuni Prefecturii or d județe, pentru a nu mai interzică horele și jocurile țărănești.

În atențiunea dlui Ministru al Artelor

Atragem dlui ministru al artelor atențiunea asupra acestor și formalități, cari stânjesc și ori-ce acțiune de culturalizare a satelor. Dacă se cer atâtea taxe, pe lângă atâtea cheltuieli pierderea urmează sigur. Subsemnatul am voit să aranjez în seara zilei de 26 Decembrie 1940, o producțiune artistică în localitatea, constatătoare din piere teatrale, colinde coruri și declamări cu concursul tinerilor țărani de aci băieți și fete întreg venitul urma să fie dat în favorul „Ajutorului Legionar” și fiindcă mi s'a spus, că nu se dă nici un fel de scutire de ustfel de taxe, am renunțat.

Atragem deci atenția domnului ministru al artelor asupra acestor constatări și situației reale, și sperăm, că va îndrepta răul, care împiedecă așa de mult pe luminătorii satelor. Să nu se mai ceră astfel de dări și taxe, atunci când e vorba de producțiuni teatrale sau jocuri, aranjate de săteni, pentru societățile lor religioase, culturale, sau pentru scopuri de binefaceri.

Pr. Valeriu Crișan

Poveste de Crăciun

Ascult povestea din bătrâni
Că e frumoasă de nespus
Cum s'a născut în frig la stâni
Isus

Cum Preacurata 'ncea cânta
Cum sta coliba să se frângă
Și bou'n jurul lui sufla
Să nu mai plângă

Cum îngerii coborau cântând
Vrăjind stelutele din aer
Și fugi în drumul lor smulgând
Din albul caer

Și cum de-atuncia din bătrâni
Copiii cântă la ferești
O melodie sfântă dela stâni
Cu cele îngerești

De câte ori aud colinda,
Cu capu'n mână pe gânduri dus
Aștept să se deschidă tinda
Să intri, pruncule Isus.

Cerghid — 1937

Dragoș Traian
cl. VI normală

deci devenind cum l-am numit: cantorul meu.

— „Al fost plin de noroc”, — vești zice D-Voastre, — dragi cetitori. Și într'un fel, să știți, că aveți dreptate. Că de nu dam peste omul, — singurul în sat, care m'a putut ajuta, — astăzi ați fi scăpat de-a vă strica o hii cu ciftul nimicurilor mele, cum le numesc unii prietenii, cari nu-s în stare nici de nimicuri, dar mi-te de-a face alte cumioțenii mari.

Așa, zău, dacă nu era omul, care să mă scoată din încurcătură, nu știu ce să mai putea întâmpla cu mine. Că s'apropia Dunineca, în galop, și de aveam curajul să mă prezint în sfânta biserică cu știința mea într'ale cantoriei toată lumea ar fi fugit la biserici străine, ceace însemna, că l-am perdat din țarmă neamului românesc. Și la așa mare păcat, nu m'ar fi lăsat inima să iau parte. Mai bine și mai curând fugeam eu de el, decât el de mine. Plănușii și aveam. Peste munți, pe vama cucului, fără carte de slobozenie, aș-n țara românească. Cine știe, dacă nu era mai bine? Căci pe lângă fiecare om trece norocul de mai multeori, dar omul nu-l prinde la timp.

Asta-i pățania mea cu cantorul din Agrișteu, fie-l țărăna ugoară și viața de vecl liniștită. Că din grea daravă m'a scos, dar și în alta m'a vârit. Mi-a luat ei o mare piatră de pe inimă, dar cu ea mi-a luat și aproape jumătate salariul dela gară. Căci, după obiceiul pământului, o parte din salariu, cea din contribuția directă a poporului, trebuia lertată, altfel,

cine și-ar mai fi zis: „Domnule învățător”!? O parte frumoasă se cuvenea cantorului și numai ce mai rămânea era a: „Domnului! Cum am dus-o, n'aș putea astăzi să vă spun. Una doar o știu și-o pot mărturisii, că din lipsa și sărăcia de atunci, nu s'a ales nimic. Praf și pulvere s'au ales din ele. Nici de urma lor nu-mi mai aduc aminte. Ceasce a rămas e amintirea despre acei oameni buni, curași la suflet, dârzi în credință, mândri de obârșia lor, cari m'au iubit și mă țineau a lor. Acele suflăte, în cari se atingea graul părintesc, dar cari se agățau cu mâinile săngerânde de ultima barcă de salvare: de biserica lor din deal. În care părintele Pop dela Agrișteu și bătrânul cantor Vicu, suflau mereu în opaițul credinței pentru a nu se stânge.

Întă, câte valori de aduceri aminte m'as frământat, trecând, de ună-zi, în fuga autobuzului, pe lângă bisericuța din Balăușerii Târnavelor Mică, pe care n'am mai văzut-o, de peste treizeci de ani.

Petrea Dascălul

*) În vară, când a scris dl inspector Petru O'ariu din Sibiu această frumoasă schiță, Balăușerii se aflau încă în România. Astăzi, Balăușerii se ține de Ungaria, iar în biserica de pe vremuri nu mai are cine să țină sfânta liturghie. Agrișteul în schimb e al nostru și chiar în Nr. de astăzi al gazetei scriem despre binecuvântarea bisericii de acolo. Nota Redacției.

Din alte vremuri

Hârtii vechi

— O învoiolă în vremurile de demult —

Preoții satelor noastre de multeori, din diferite pricini au ajuns la neînțelegeri cu unele din fețele bisericești din parohia lor, ca de ex. cantorii, crâșnicii și clopotarii bisericilor. Uneori vină o purtau cel dintâi, altelei acești mici slujbași supuși ascultării preotului. Neînțelegerile de cele mai multe ori se limpezau prin împăcarea prietenească a oamenilor, dar se întâmpla uneori ca ele să dăinuască cu ani, și să ajungă până la Vlădicie, care era chemată să facă dreptatea între cei dușmăniți de atâtea ori pentru lucruri cât se poate de mărunte. Multe hârtii învechite de vreme păstrate la vlădicia noastră blăjană, vorbesc despre astfel de mici certe și neînțelegeri între oamenii bisericilor.

Indatoririle cantorului, crâșnicului și clopotarului, nu sunt scrise mai amănunțit în nici o lege a bisericii noastre, ei totdeauna au fost obligați să dea tot ajutorul preotului în îndeplinirea slujbelor sale atât în biserică cât și pe la casele credincioșilor. Toată din această pricină unul din preoți, — poate mai cu tragere de inimă, poate mai pășiti — făceau cu crâșnicul și clopotarul bisericii lor, un fel de legământ scris, de care avea să se țină strâns și unul și altul. În acest contract se înșirau indatoririle fețelor mai mărunte bisericești, și el se păstra la curatorul, ca atunci când ar fi găsit că vreunul din mici slujbași al altarului nu și ar face datoria ori că ridică cereri bănești fără de temelie, îngreunând starea avutului bisericii, să poată fi silit să se țină strâns de cele hotărâte de căpeteniile curatoratului, atunci când l'au primit în slujbă. Un astfel de contract este și cel de mai jos făcut la 1857 între preotul din Reghin și crâșnicul, clopotarul bisericii românești de aici. Iată ce indatoriri și venituri avea la acest an crâșnicul nostru:

„Convenție

Astăzi adevărat în 8 Martie 1857 st. n. s'au condus de clopotariu, și tot odată și de eclesiarh (crâșnic) locuitor în Sas-Reghin, Iosif Pop de profesie cerdaneriu, sub următoarele legăminte:

1. Iosif Pop va începe deregătoria sa la biserică gr.-cat. din S.-Reghin, ca clopotariu și eclesiarh în ziua Sfântului George 1857, adevărat în 24 Aprilie 1857 — care de se va purta cu cuvântă, cu supășenie către Domnul Paroch și Protopop și către clastitul curator al Beserecet, va trăi cu tot poporeanul în armonie bună, nu să țină numai pe un an, fără poate să o ducă până când îl vor lăsa puterile lui, și pe timp mai îndelungat cu toate că când ar voi a eși din serviciul acesta, va face deștire a sa voe cu trei luni mai înainte de eșire.

2. Iosif Pop va fi datoriu a priveghia și a cunoaște timpul când și cum vor să se tragă clopotele în Duminică și Sărbători, înainte de amiază, și la vecernie, așa și în zilele de lucru, când îl va demânda Domnul Paroch.

3. Va fi datoriu după demândarea, și numai cu știrea Domnului Paroch, a trage clopotele după morți, ori au fost poporeni la aceasta beserecă, ori nu au fost, pentru care apoi se va primi plata sa: și anumit, de va trage clopotele la un mort poporean, de două ori într'o zi, atunci beserica se cuvin 24 cr. din cari clopotariu va primi 12 cr. iar de se va trage clopotele pentru mort poporean de trei ori pe zi, atunci beserica va primi un fl. 12 cr. și de acolo solda clopotarului va fi 12 cr.

Iară de se vor trage clopotele după un mort de altă religie, atunci două trăsuri dacă vor aduce besericii un fl. dintre care 20 cr. vor fi a clopotariului, adică a treia parte din venit, dară de se vor trage clopotele pentru atreia de trei ori pe zi, atunci beserica va avea doi fl. și din acela clopotariu a treia parte, adică 40 cr. va căpăta.

Însă aici vine de însemnat:

a) că clopotele mai lung de o jumătate de oră nu se vor trage.

b) că tot dela Domnul Paroch va atârna, ca toate clopotele să se tragă, au numai cel mare, au cele mai mici câte unul, sau toate la odată.

c) Dela Domnul Paroch va lua demândare, în zilele de lucru, când și cum și care și câte clopote să se tragă pentru Liturghie sau vecernia de toate zilele.

d) va lua demândare înaintea sărbătorilor mari au Sâmbătă seara, la ce timp să se tragă clopotul de seara, care vestește ziua viitoare, așiderea va învăța cum se bate toaca, să nu fie oamenilor scandalitoare.

e) singur se va îngriji, ca pentru ușurarea tragerii clopotelor să și câștige din timp în timp, oleu de uns jugul clopotelor, când și unde ar trebui.

Șt. Manciulea

(Va urma)

La Botezul Domnului

Aghios! O, Aghios!
Trecând Nașterea lui Hristos
Veniți toți să laudăm,
Vifaimul să-l lăsam,

La Iordan să alergăm,
Minuare mare să vedem;
La Iordan, râu frumos,
C'acolo vină Hristos.

Sfântul Spirit din cer zboară,
Ca porumbel se coboară.
Apele să le sfințească;
Pe noi să ne ispășească.

Al pustiei locuitor,
Ioan sfânt Botezător;
Mai înainte se silește,
Pocăința o vestește.

Vrea pe toți să-i ispășească
Și cu apă să-i stropească;
Să-i boteze în Troiță.
În sfânta, dreaptă credință.

Iară când veni Hristos
Iordanul s'a întors,
Înapoi fugea cu pripă...
Prorocul atetea cu frică.

Isus îl cheamă la sine:
— Ioane, vino la mine!
Vino 'ndată și cutează,
Și pe mine mă botează. —

Prorocul se teme foarte;
Vrea să meargă, dar nu poate.
Inima lui se smerește,
Și către Hristos grăiește:

— Eu ar fi să vin la tine,
Pentru ce vii tu la mine?

Tare eu mă spăimântez.
Frică mi-e să te botez.

— Tu ești foc ce mistuiești;
Și poți munții să-i tepești;
Eu sunt iarbă și țărână,
Și tremură a mea mână.

— De-al tău creștet m'aș atinge,
Dar m'oi arde și m'oi frige, —
Isus iarăși li grăi:
— Vino, nu te îndoi.

Căci se cade să grăbim
Și dreptatea s'o plinim,
Vin' Ioane și cutează,
Și pe mine mă botează. —

Prorocul atunci venind
Și de frică tremurând,
Inima-i în piept se stringe
Când pe Domnul îl atinge.

Cu zmerenie oftează,
Și pe Domnul îl botează...
Ceriurile se deschid,
Și Spiritul pogorând:

Glas din cer s'a auzit:
— Tu ești fiul meu iubit,
Care mult te-ai umilit
Și 'n care bine-am voit! —

Mândru Praznic a trecut
Întru care te-ai născut;
Acesta-i mai luminat,
În care te-ai botezat.

Atunci foger vestitor,
Acum sfânt botezător;
Atunci steaua te-a vestit,
Acum Tatăl te-a iubit.

Cu apă astăzi se spală
A strămoșilor greșală
Și păcatul de demult,
Care 'n rai a fost făcut.

Veniți și voi să grăbim,
Cu apă să ne stropim;
Veniți toți să ne-adunăm,
Lui Hristos să ne rugăm.

Intr'un gând să ne unim,
Cătră Domnul să grăim:
— Tu, Hristoase Împărate,
Iartă multele păcate;

Și ne fă și nouă parte
De-a ta sfântă bunătate;
Pururea să te iubim,
În veci să te preamărim.

Laudă neîncetată
Să-ți aducă lumea toată,
Și suflarea creștinească
Veșnic să te preamărească.

Și de acum până 'n vecie
Mila Domnului să fie;
Și botezul lui Hristos
Să ne fie de folos.

Valeriu Tufescu

Toți abonații, cărora le trimitem gazeta la cererea lor, și nu o resping, sunt considerați de legile țării abonați ai noștri și prin urmare sunt datorii să ne plătească abonamentul.

Crestături

de Gavil Todica

Intrebări simple și răspunsuri incurcate.
Firea păcătoasă a oamenilor se vede și din lucrurile de nimica, din nimicuri.

In adevăr, ce pot fi mai nimicuri, decât niște întrebări, sau chestiuni, sau teze, simple, nevinovate, copilărești chiar?

Dacă știi răspunde la ele — nu ai nici un folos. Dacă nu știi răspunde — nu ai nici o pagubă. Așa judecă omul cu mintea sănătoasă, mai ales că la fiecare întrebare se pot da mai multe răspunsuri și poate că tocmai răspunsul cel adevărat nu se știe.

Dacă cineva ține morțiș la un răspuns, iar altul la alt răspuns: se naște dispută, polemică (ceartă de vorbe), bătaie, încât râde și dracul de cel încăerați pentru nimicuri.

Câte cazuri de acestea nu au fost în trecutul omenirii și chiar războaiele cele mai mari s'au lăsat din nimicuri, pe cari oamenii le-ar fi putut deslega ușor prin bună înțelegere!

In cele următoare însemnez câteva întrebări și răspunsuri.

I. Ce a fost mai întâi: oul sau găina?

— Găina, răspunde unul, pentru că din găină se face oul și din ou găina.

— Nu-i așa, fătățe, răspunde un al doilea. Tu însuși recunoști, că din ou se face găina. Deci oul e mai întâi, apoi găina,

— Ba nu, răspunde iarăș cel dintâi. Cine a mai văzut ou fără găină, care să-l fi ouat? Dar găină fără ou poți vedea câte vrei. Deși găina e mai întâi, apoi oul!

Și răspunsurile rămân incurcate. Pot fi lăsate în grija naturaliștilor, cari nici ei nu le pot deslega decât cu presupunerii sau ipoteze, pe cari cine vrea le crede, cine nu vrea nu le crede, fără să piardă ceva prin necredința asta.

Inșă dacă unii rămân aderenți (părtinitori) infocați ai oului, ceilalți ai găinii: e gata gălceava, ca la ușa cortului.

II. Ce e mai pre sus: albina sau stupul? Furnica sau furnicarul?

Poți răspunde:

— Albina (furnica), pentru că din albine (furnici) se formează stupul (furnicarul).

Dar poți răspunde și așa:

Stupul (furnicarul), pentru că în stup (furnicar) se formează albinele (furnicile).

III. Ce e mai pe sus: individul sau societatea?

Poți răspunde:

— Individul, pentru că din indivizi se produce societatea.

Dar poți răspunde și așa:

Societatea, pentru că în societate se nasc indivizii.

Un răspuns e tot așa de îndreptățit ca celălalt și poate nici unul pe deplin adevărat. Totuși oamenii s'au luat de cap și se mai iau, vărsând râuri de sânge, fie pentru libertatea și drepturile omului, fie pentru bunăstarea și progresul societății, națiunii.

IV. Ce e mai pe sus: Statul sau cetățeanul?

Unii răspund: statul. Pentru că ce sunt cetățenii fără de stat? Statul croește și aplică legile. Statul susține ordinea și siguranța cetățenilor. Numai în stat ne putem deslăsa ca oameni luminați. Fără stat, am fi ca o turmă fără păstor.

— Ba mai pe sus sunt cetățenii, răspund alții. Cine a mai văzut stat fără cetățeni? Scopul statului însuși este asigurarea vieții și bunăstării cetățenilor. Puterea statului trebuie să se întemeieze spre binele supușilor...

V. Ce e mai pe sus: funcționarul sau publicul?

— Fără îndolală că publicul, vor răspunde

unii. Pentru public sunt angajați (ouși) funcționarii, iar nu publicul pentru funcționarii.

— Nu e tocmai așa, răspund funcționarii, sau părtinitorii funcționarilor. Pentru că ce poate face publicul fără funcționari? Poftescă și dea o telegramă, dacă poate. Conducă trenurile, dacă poate. Conducă vapoarele pe mări, dacă poate. Înlocuiește pe contabilii, pe profesori, pe judecători, dacă poate.

De aici urmează că atât funcționarii, cât și publicul, având dreptate din punctul lor de vedere, trebuie să se împace unii cu alții. Funcționarii să fie silitori, corecți și prevenitori față de public, iar publicul să se poarte corect și prevenitor față de funcționari. Atunci merg bine treburile. Dacă lipsește buna înțelegere, sau armonia dintre ei, trăind ca măța cu cânele: merg prost treburile.

VI. Ce e mai bună: democrația sau dictatura?

— Fără îndolală, democrația, cărmuirea întemeiată pe puterea și voința poporului, răspund democrații. Dictatorii, adică conducătorii neschimbători și având în mână toate puterile din stat, dacă nu țin dreptatea, foarte ușor își perd câmpul, devin tirani (fac ce le place) și pot duce la prăbușire țara, ce o conduc, precum s'a văzut de multeori în istorie. Un Napoleon a fost tare și mare. Totuși mai pe urmă perzându-și echilibrul (câmpul), s'a prăbușit atât el cât și Franța.

— Nu e tocmai așa, răspund totalitarii adică părtinitorii dictaților. Nicăiri poporul nu se poate conduce singur, precum turma nu se poate conduce singură, fără păstor. Democrații umbliă cu minciuni și amăgiri. Doar și la ei se cocotează unii, ca să ajungă fruntași, apoi conducători. Așanumitele alegeri libere cu cari se fălesc ei, sunt minciuni libere și turburări desmățate, după cum știe toată lumea.

Voința poporului iarăș e o minciună. Poporul nu are voință și nu știe ce vrea. Voința lui se schimbă de azi pe mâine. De unde știe el, care i-ar fi conducătorul cel mai bun? Cum să-l aleagă? Ce ar fi de școală și de învățământ, dacă elevii ar trebui să-și aleagă pe învățători și profesori?

Nu putem aștepta să prejucască lumina cel ce trîesc în întunec.

Iată din nou, că un răspuns nu e mai îndreptățit decât altul, nefiind deplin adevărat, nici unul, nici celălalt. Totuși se fac războaie, se varsă sânge, pentru a se arăta, care e mai tare.

Deslegarea cea mai norocoasă mi-se pare papalitatea. Un papă nu e nici democrat, nici dictator. Sau dacă vrei, e și democrat și dictator. Papalitatea e o conducere, în care democrația e armonisată cu dictatura, sau dictatura armonisată cu democrația.

Conducătorii politici ai statelor de mult o au de model. Totuși nu o imitează, nu o aplică.

— De ce?

— Fiindcă nu au intenții curate. Politicienii de pretutindeni au fost și sunt păcătoși. Nu au în vedere ca în conducerea țării să urmeze legile lui Dumnezeu, ci mai degrabă legile Satanei. Legile lui Dumnezeu le-ar dicta, ca în conducerea țării să aibă în vedere binele supușilor proprii, respectând și drepturile altora. Legile Satanei îi îndeamnă să nu facă nici una, nici alta și mai ales să urască pe alții și să-i scurteze în toate drepturile, sau chiar să-i nimiccească dacă pot.

Anevoie vor intra politicianii în împărăția cerurilor.

Adaos:

Poeții și scriitorii de teatru își iau multe teme din svârcolirile politice minciinoase și amăgitoare.

La noi, I. L. Caragiale tratează frămânți de aceste în pieșele sale: „Conul Leonida față de reacțiune“, „O noapte furtunoasă“, „O scrisoare pierdută“.

Gr. Alexandrescu în poezia: „O profesune de credință“, scria între altele, arătând amăgirile candidaților la alegeri:

Domnilor alegători, mă rog să fii ascultat
Și după ce mi-ți ceti, mă rog să fii deputat!
„Încă pân' a nu mă naște, eu am fost patriot mare
Și după ce m'am născut
Pentru ale noastre drepturi m'am luptat fără 'ncetare
Până într'acel minut...
„Deci să nu fiți la 'ndolală, vă voi face treabă bună,
Și-mi veți mulțumi odată, dacă-mi veți cădea la mână.
Iar până să vie vremea să vedeți astă minune,
Sunt supusul domnia-voastră și mă 'nchin cu plecaciune.

Iosif fiul lui David

Prin icoanele noastre cari ne înfățișează Sfânta Familie, adeseori se poate vedea sfântul Iosif cu o barbă albă și cu părul de asemenea alb, dacă nu chiar pleșuv de tot, așa încât uneori îți vine chiar să râzi văzând un moșneg ca de 80-90 de ani, o femeie tânără cu de 20 de ani, și un copilăș care se joacă cu un mel, ori clopește și el la un lemn, și aceste persoane nepotrivite se numesc „Sfânta Familie“.

Unii dintre creștinii nu se mai întrebă nimic, ci se mulțumesc cu aceea că au în casă chipul care le aduce aminte că oarecând Fiul lui Dumnezeu a trăit printre oameni, și încă între aceia cari erau socotii cu cei săraci. Alții însă se întrebă: oare într'adevăr Iosif să fi fost atât de bătrân față de Maria? Oare ce vor fi putut zice oamenii, văzând o copilă tânără alături cu un bătrân de 80 de ani, și încă să zică că acela e tatăl copilului din brațele ei?

Sfinții Părinți, nici unul nu ne spun despre vârsta tatălui crescător al lui Iosif.

Scriitorul italian însă, Ioan Battista de Rosi, în veacul trecut a scris mult despre asta, și părerea lui e primită aproape de toată lumea creștină.

Acel om învățat a studiat zeci de ani de arândul chipurile și icoanele de prin cimiterele romane numite „catacombe“, unde sunt îngropați creștinii din veacurile cele dintâi ale creștinismului, adică în vremea prigoanelor celor săngeroase, când zeci de mil de mucenici își dedeau bucurii vieții pentru credința în Iosif Hristos.

Catacombele acelea sunt coridoare adânci pe sub pământ, uneori la câte 30-40 metri în adâncime. Pe la încrucișări se făcea câte o gaură care răsună până deasupra, ca să vină lumină. În vremea prigoanelor apoi pe acolo făceau sfânta liturgie și acolo se instruia poporul în cele sfinte.

Coridoarele acestea sunt împodobite cu icoane zugrăvite de creștinii de pe vremea aceea. Multe icoane s'au șters, căci s'au nmezit la o așa mare adâncime în pământ. Dar au și rămăși destule, cari se pot vedea și azi. Peste tot locul însă, unde e zugrăvită sfânta familie, sfântul Iosif e tinăr, fără mustețe și fără barbă sau cu o mustăcioara măruntă, ca un fiăcău de vreo 19-20 de ani.

Mai sus pomenim scriitor italian ne spune și ne dovedește că în cele dintâi patru sute de ani după înălțarea Domnului la cer, sfântul Iosif a fost zugrăvit întotdeauna fără de barbă și fără de musteți. Părerea tuturor creștinilor în cele dintâi patru veacuri creștine a fost deci, că pe când Maria avea vreo 15-16 ani, Iosif avea vreo 19-20.

În felul acesta era și firesc să se arate sfânta familie lumii, ca într'adevăr să seamene

a familiei și nu un copilș frumos, apoi o mamă de 16—17 ani și un tată de 80—100 de ani.

Prin vechiul al cincelea, unii eretici ziceau că Preasfânta Fecioară Maria ar mai fi avut și alții afară de Isus, și anume pe Iacob, Iosif, Simon și Iuda, dela sfântul Iosif, cari în cărțile sfinte sunt numiți „frații Domnului”. Niște scriitori atunci au început a zice și ei — numai așa din capul lor, — că lucrul acesta nu era cu putință, de oarece sfântul Iosif, când a logodit pe Preasfânta Fecioară avea mai mult de 80 de ani.

Prin asta volau acela să apere „fecioria” Preacuratei Maice, nedându-și seama că prin asta făceau sfânta familie o familie nepotrivită. Sfântul Iosif și-a păzit curăția sufletului și a trupului, nu din pricina bătrânețelor, ci pentru că era „drept”, — precum ne spune sfântul Evangelist Luca, adevărat era plin de Spiritul Sfânt. Bătrânețea nu e totdeauna semn de curăție în gânduri și în fapte, căci se pot vedea și în zilele noastre tineri înfrânați și cinstiți, cari biruiesc prilejurile și ispitele necuvincioase, și sunt și bătrâni nepotriviti, cari cantă prilejurile necinstite și se lasă la păcat, atât cu fapta, cât și cu vorba și cu dorința. Ce vrednicie ar avea apoi acela, care nu păcătuiește fiindcă nu poate, adevărat mai degrabă s'a lăsat păcatul de el, decât el de păcat?

Se vede însă, că pictorii cari zugrăvesc icoanele cari ajung prin familiile noastre, n'au citit scrierile învățatului Italian, nici n'au văzut icoanele de prin catacombele romane, și astfel sfântul Iosif este înfățișat tot ca moșneag, de și el la nașterea Mântuitorului va fi avut vreo 19—20 de ani. Nădăjdum că vor interveni episcopii noștri, ca cel puțin prin biserici să nu se mai pună icoane cu sfânta familie în cari sfântul Iosif e arătat pleșuv și moșneag de 80 de ani. Numai să ne învrednicească bunul Dumnezeu de pace și de zile mai bune.

N. Lupu

Deschidem abonament nou la „Unirea Poporului”

Intrăm prin acest număr, cu ajutorul lui Dumnezeu, într'al 23-lea an de viață a acestei gazete.

22 de ani de muncă grea și neîntreruptă, de multă suferință și de mari încercări au trecut, iar „Unirea Poporului” cu toate acestea mai există, deși cu foarte mare greutate și necaz.

Anul trecut a fost pentru gazeta noastră anul cel mai greu, pierzându-ne prin cedarea Ardealului de miazănoapte peste jumătate abonajii, și încă pe cei mai buni platnici.

Că putea-vom exista în viitor, știe Dumnezeu. Total atârână dela cetitorii noștri.

Dacă cetitorii de astăzi își vor plăti regulat abonamentele și ne vor câștiga fiecare cel puțin câte un abonat nou, gazeta s'ar putea susține, însă numai în 4—6 pagini. Dacă în schimb fiecare abonat ne-ar câștiga cel puțin câte 2 abonajii platitori buni, am putea apărea regalat în 8 pagini, care este și dorința noastră.

Alte gazete și-au ridicat prețul abonamentului dela 150 la 200 Lei. Noi rămânem deocamdată tot la vechiul abonament. Dar în schimb nu mai putem da nimănui foala cu reducere. Celor care comandă însă peste 10 numere deodată și pe o singură adresă, le vom face totuși o oarecare reducere, ca să nu plătească din buzunarul propriu speșele poștale. Altfel nu putem țese nici cum.

Vă rugăm deci, citiți abonamentul din fruntea gazetei și ni-l trimiteți în luna Ianuarie, înainte pe întreg anul, ori cel puțin pe un ju-

mătate de an. Altfel nu putem trimite gazeta decât acelor pentru cari stă bun prețul din sat.

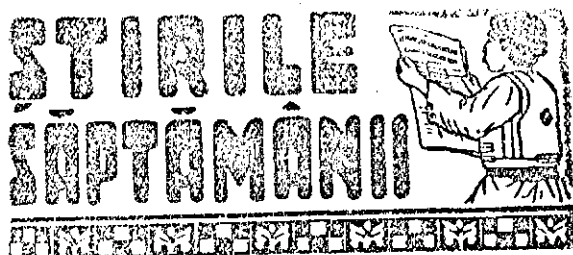
Vechilor abonați, cari au datorie la gazeta, le-am scris cu cerneală roșie întreagă datoria pe adresă, așa că n'au decât să ni-o trimită. Această datorie e scrisă pe trei adrese dup'olaltă, așa că oricine o poate vedea. Iar dacă nu vrea s'o vadă, să se considere nu numai răuvoitor, ci chiar ucigaș al acestei gazete.

Cu o felderă de grâu, sau cu 2 perechi de puș, sau cu 30 de ouă, își plătești abonamentul pe un an înainte, iar Diavolul îți merge regulat gazeta un an de zile fără întrerupere.

Pe toți aceștia îi vom publica nu peste mult în gazeta cu numele și cu suma ce ne datorează, ca să-i cunoască toată lumea, iar după aceea îi vom și improcesua. Nimenea nu ne poate opri dela aceasta, mai ales atunci când enfițul e la os.

Dar nădăjdum că cetitorii noștri ne vor înțelege și ne vor ajuta să ne refacem.

Redacția și Administrația

An nou fericit, mai vesel și mai bun decât cel trecut, dorim din inimă tuturor cetitorilor, colaboratorilor și sprijinitorilor acestei gazete.

M. Sa Regina Mamă Elena s'a înapoiat în țară. În ziua de 21 Decembrie s'a înapoiat în țară M. Sa Regina Mamă Elena. M. Sa Regele Mihai a întâmpinat-o la gara Sinala și apoi au mers împreună la București.

Ajutoare date săracilor de către M. Lor Regele și Regina. Din prilejul sărbătorilor Crăciunului Majestatele Lor Regele și Regina au binevoit a împărți suma de 500.000 Lei săracilor.

Vilaimul și-a sărbătorit Crăciunul pe întunec. Pentru întâia dată, de aproape două mii de ani, Vilaimul și-a sărbătorit Crăciunul pe întunec. Toate ferestrele bisericilor Nașterii sunt vopsite cu albastru. Păstorii din Vilaim n'au avut voie să-și aprindă focul lor obișnuit în fața bisericilor. Procesiunea s'a făcut tot pe întunec.

Câte vapoare comerciale avem. Vapoare pe Dunăre avem 25 de pasageri (călători), 98 remorchere, 4 moto-șlepur, 2 tancuri, 527 șlepur, cu totul 42.917 tone. Vapoare pe Marea Neagră: 6 vase de pasageri, 11 de mărfuri, 8 vase mixte și 3 tancuri, total 138.146 tone.

Cine au fost aflați nevinovați? La Ministerul de Justiție s'a cercetat, cine dintre foștii miniștri și alte domnării a luat bani pe nedreptul dela Stat. Nevinovați au fost găsiți până acuma: dl general J. Antonescu, general I. Ciupercă, general N. Condeescu, dl Dr. Iuliu Maniu și dl Nich. for Craiuc. Vinovat a fost aflat generalul Gabrielei Marinescu.

Școlile țărănești din Târnava Mică. În planul de lucru al Camerei Agricole Târnava Mică, un loc de frunte îl au școlile țărănești. — Astfel, în anul acesta a luat ființă o școală țărănească continuă, pe lângă centrul agricol din Hidrifala, anume aranjat în acest

scop. — Acest centru dispune de un local potrivit, și este înzestrat cu toate lucrurile de lipsă pentru pregătirea bună a cursiștilor. Primul rând de cursiști a urmat această școală 3 săptămâni, din 1—22 Decembrie 1940. Des-părțământul „Astra” a delegat conferențieri, medici umani, veterinari și profesori, care s'au încadrat cu multă însoțire în această frumoasă acțiune. — Rezultatul muncii s'a văzut cu ocazia închiderii cursurilor, care a avut loc într'un cadru sărbătoresc, în ziua de 22 Decembrie 1940, la care au fost prezente autoritățile județene în frunte cu Dl Prefect Prof. Ioan Covrig. — Serbarea a început prin cuvântul de deschidere rostit de Dl Ing. Agr. Șef Victor Rusu Directorul Camerei agricole, care a arătat rostul școlilor țărănești, după care a urmat un program artistic bine executat de cursiști sub conducerea Dl Ing. Agr. Ioan Gherman Șeful serviciului agricol județean.

Am beut mai puțin decât mai înainte. Tot e bine că s'au acumplit toate, până și spiritul. Că în anul 1940, în cele dintâi 8 luni am beut numai 147,568.656 ferli de spirt, cu 6.030.426 ferli mai puțin decât în aceleași 8 luni ale anului 1939.

Și-a lăsat întreaga avere bisericii. Cam rar citim astăzi despre oameni credincioși, cari țin la biserică și-și lasă averea bisericii. Unii dintre acești pușini sunt soții Constantin și Elena Bont cari și-au lăsat întreagă averea bisericii sf. Nicolae din Căiarași jud. Ialomița.

A murit la 100 de ani. În comuna Cernatu din jud Brașov a murit femeia Paraschiva Nistor în vârstă de 100 de ani. În viața sa n'a fost bolnavă niciodată.

În Alsacia nu mai locuiesc decât Germanii. Dl Hitler declarase, înainte de a intra Franța în războiu, că nu reflectează ea Alsacia și Lorena, ci că l-o lasă Franței. Deodată cu intrarea Franței în războiu acelaș conducător al Statului German a declarat că cuvântul dat nu-l mai poate obliga, deoarece Franța a intrat în războiu. Drept aceea, după ocuparea Alsaciei și Lorenei, dl Hitler a dat poruncă să fie scoși din acea țărișoară toți Francezii și celelalte neamuri, ca să rămână pe acel pământ numai Germanii. Astăzi Alsacia-Lorena este curat germană și încorporată pentru todeauna la marele Imperiu german.

Inconjurarea unei mari primejdii în Italia. Un farmacist din orașul Bologna din Italia a vândut din greșală unei doamne necunoscute o puternică otravă, în loc să-i dea leacuri pe stama copilei sale de 8 ani. Indată după plecarea necunoscutel, farmacistul și-a dat seama de greșala făcută și atunci postul de radio Bologna ne mai făcând emisiune, prefectul poliției a trimis pe străzile orașului un automobil cu puternice întăritoare de voce, în care un polișt striga, cât îl lua gura, că leacurile cumpărate dela farmacie sunt o otravă puternică și că nu cumva lea le dea bolnavel. Părinții copilei au auzit înștiințarea și astfel copila a fost scăpată dela o moarte sigură.

„Astru” are local la București. În ziua de 15 Decembrie s'a ținut în palatul metropolitan dela București din strada Batiștei o frumoasă serbare a „Astru”-lui, din prilejul acela fericit că acestei Asociații a Studenților Români Uniți li-s'a dat o cameră în acel palat, ca să aibă unde-și ține ședințele. La această serbare a luat parte și Excelența Sa Nunșul Apostolic Dr. Andrei Cassulo dela București și Excelența Dr. Vasile Aftenie. Au vorbit dl Colonel Ghește președintele „Astru”-lui, Dl Dr.

Nicolae Popa președintele Federalei „Astra”, părintele Todericlu spiritualul „Astra”-lui, dl. Dr. Birș secretar general la Ministerul de Interne, iar cel din urmă Escelența Sa Nuntial Apostolic în românește și franțuzește.

Moartea unei călugărițe române, Intemeietoare de ord. Na de mult s'a stins din viață, asemenea unei sfinte, Maica Magdalena Bosay în mănăstirea înființată de ea lângă Moreni, pe valea Cricovului, în Vechiul Regat. Această Maică a înființat un nou cîm călugăresc pentru maice, cari se roagă fără încetare lui Dumnezeu pentru păcatele neamului. Această mănăstire este română și unită.

Pentru monumentul la mormântul lui Al. Lupeanu Melin a mai contribuit pâr. Nicolae Pușcă din Sîrja Lei 100. Pentru a putea acoperi spesele cu ridicarea monumentului, mai avem nevoie de vreo 2000 Lei. Credem că cetitorii noștri ne vor veni într'ajutor. Monumentul se va așeza la mormânt la primăvară.

Stofe ieftine. Guvernul a dat poruncă fabricelor de postav, să țese 17 feluri de stofă mai ieftină, ca să se poată îmbrăca și oamenii săraci.

Cât pește s'a prins anul trecut. Mult și totuși puțin față de anul de mai înainte. În cele dintâi 10 luni ale anului 1940 s'au prins adecă 12.547.230 kg. pește, cu 2.874.695 kg. mai puțin decît în cele 10 luni dintâi ale anului 1939, ceea ce se explică prin pierderea Basarabiei.

Carli țări au petrolul cel mai mult. Statele Unite au scos din pămînt în anul 1940 cel mai mult petrol, adecă 186 milioane de tone (una tonă face 1000 kg.), Rusia 31 milioane de tone, Venezuela 28 milioane, Iran-Bahrein 11 milioane, Indiile Neirlandeze 8 milioane, iar România 5.800.000. Așadar România este, în ceea ce privește bogăția în petrol, a șasa din lume și a doua din Europa.

Universitate pentru ziaristi. Luni 16 Decembrie s'a deschis la București Universitatea liberă de ziaristică, în care vor învăța cei ce au de gând să se facă ziaristi. A vorbit dl. ministru al Propagandei și Presei Al. Constant și dl. rector al Universității Panaitescu.

Adunarea refugiaților și espulsaților la Blaj. La chemarea dlui profesor Vasile Pop—Sighet s'au adunat în ziua de 18 Decembrie la Blaj, în sala de conferință a profesorilor dela Liceul Sfântul Vasile cel Mare, refugiații și espulsații din Transilvania de Miazănoapte, cari se află la Blaj. Ei și-au format o asociație, al cărei președinte a fost ales dl. Emil Precup fost director de liceu la Gherla.

Pedeapsa cu moarte a unei femei din Anglia. Femeia Dorothea Pamela Orady din Anglia s'a dovedit a fi spioană. Descoperindu-i-se vina, tribunalul militar din Londra a osândit-o la moarte, iar a doua zi călăul a și executat sentința. E întâiul caz în Anglia, dela marele războtu încoace, ca o femeie să fie pedepsită cu moartea.

Clocniri de trenuri. În sărbătorile Crăciunului am avut mai multe clocniri de trenuri. La Scroviștea, între Buitea și Peris au departe de București, s'au clocnit două trenuri personale; au rămas pe loc un mort și 11 răniți. La Milova în Banat, între Simerla și Arad, s'au clocnit alte două trenuri, rămânând pe loc 6 morți și 5 răniți.

O lumină interesantă văzută pe cer la Brezoi. Joi în 19 Decembrie, seara la orele 20, s'a văzut pe cer, din comuna Brezoi Jud. Vâlcea și din Călimănești, o puternică lumină, pe rază foarte mare, care a durat două secunde. Apoi s'au auzit, dinspre răsărit, câteva puternici detonături.

Un subofiter alscat de lupi. Subofiterul ieșan Frațilă a plecat din Iași spre casa părintească în comuna Hancești din județul Botoșani. Inapoiindu-se în ziua de 17 Decembrie spre Iași, a fost surprins de viscol și a inserat pe câmp. Deodată s'a văzut înconjurat de 6 lupi. De groază și-a aruncat în fața lor un coș cu mâncare, iar până căutau lupii ce este în coș, el s'a urcat într'un pom din apropiere. Acolo a petrecut toată noaptea, până ce s'a luminat de ziua și a văzut o căruță care se apropia. Strigând din toată puterea ce-l mai rămăsese, cei din căruță l-au auzit și au grăbit să-l scape de cei 6 lupi, pe cari l-au împrăștiat cu clomege.

O bătrână de 70 de ani, aruncată peste graniță de Unguri, moare de frig. Postul de jandarmi din comuna Dorobanți județul Arad a aflat cadavrul unei femei înghețate, anume Terezia Zselinsky, de 70 de ani, pe care Ungurii o aruncaseră peste graniță. Biata femeie s'a așezat obosită pe un răzor în zăpadă, unde a adormit și a înghețat.

18 oameni mâncați de crocodili. 17 femei și copii și un bărbat s'au urcat într'o barcă pe râul Agus, nu departe de Mamilla, în America de Nord, ca să vină pe râu la vale. Dintr'o greșală a luntrașului, barca s'a răsturnat, iară crocodilii, cari mișună în apele râului Agus, s'au repezit la ei și în curs de câteva minute i-au sfărțit și mînat pe toți.

Copii morți de frig în Jugoslavia. În Jugoslavia a început, ca și la noi, un mare frig. Mai mulți copii cari adunau vreascuri din pădure au înghețat. Mulți lupi, mistreți, rațe sălbatice și alte păsări fug și zboară cu mîile din Albania spre Jugoslavia, de frigul cel mare de acolo.

Cea mai înaltă clădire din lume va fi fără îndoială palatul Sovietelor, care se va ridica la Moscova în fața fostului palat al împăraților ruși, numit Kremlin. Acest palat va avea o înălțime de 400 metri și se va zidi în mai mulți ani. Acest palat va avea mai multe galerii pe sub pămînt, unde să se poată ascunde căpeteniile bolșevicilor în caz de primejdie. Intrebarea e că mai domoi-vor bolșevicii atîta, ca să-și poată ridica acest mare palat. Să nu pștească și ei ca ce au zidit pe vremuri turnul Babilonului.

A fost prins un pește de 900 kg. și 6 metri lungime. Marinarii unui vapor german a prins în Marea Mediterană, în apropiere de coastele Franței, un pește mare, lung de 6 metri și greu de 900 kilograme. Numai în urma unor mari stotări au isbutit marinarii să prindă peștele și să-l urce pe vapor. Se crede că este vorba de un soi foarte rar de pește, cari trăiesc în Marea Mediterană.

Cel mai bătrîn om din Turcia este fără îndoială acela care locuiește în satul Mumtaziye și are 152 ani. El are trei feciori, cari au trecut de 100 de ani, și mai mulți nepoți și nepoate. Bătrînul este încă sănătos deplin și se plimbă regulat pe jos mai multe ore la zi.

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Cărți nouă

Anuarul revistei „Viața” pe anul 1941. Tipografia „Serafica” Săbăoani-Roman 1940; 112 pagini de format 36/16 cm. prețul Lei 15.

Harnicii și cucernicii Părinți dela Săbăoani au scos și anul acesta un frumos almanah sau calendar, care, pe lângă partea calendaristică și câte o poezie și cuvinte folositoare la fiecare lună, mai cuprinde și o parte pentru învățatură și petrecere cât se poate de drăguță, cu povestiri și versuri iscalite de Pr. Iosif Tălmăcel, P. I. Găricanu, Dr. Iosif Pal, P. D. Lucaci, fr. Gheorghe Gabor. Apoi o bogată cronică a anului trecut. Almanahul e tipărit pe hârtie satinată (lucie) și este împodobit cu numeroase chipuri frumoase.

Anuarul Liceului de băieți român unit „Sf. Vasile cel Mare”, — Blaj pe anul școlar 1939/40. 228 pagini de format 23/16 cm.

E obiceiul ca școlile secundare să scoată an de an câte o dare de seamă despre mersul învățămîntului din anul premergător. Acest lucru l-a făcut din bună vreme pâr. director Ion Popu-Câmpeanu, bine cunoscut cetitorilor mai vechi ai acestei gazete ca un vechiu colaborator al nostru. Anuarul cuprinde date cât se poate de amănunțite despre tot ce s'a întâmplat în anul școlar trecut la acei cel mai vechiu liceu românesc. Dar mai cuprinde și un foarte folositor studiu scris de pâr. profesor Nicolae Comșa despre dascălii Blajului, pe cari îi înșiră cu câte o scurtă biografie (povestirea vieții) și anume mai întâi pe cei ce au dascălit între anii 1754—1800, apoi pe cei dintre 1800—1850 și 1850—1900 și în sfârșit pe cei dintre 1900—1918. În acest timp au prepovăduit învățăturile la Blaj nu mai puțin de 358 dascăli.

Cremațiunea din punct de vedere istoric, religios, moral, social de Dr. Nicolae Brinzeu prepozitul Sf. Episcopii Lugoj. Lugoj 1940. Tipografia Națională Const. Danclu. 16 pagini de format 23/16 cm.

Tot mai mult se răspîndește și la noi arderea morților, ceea ce este un obicei păgănesc și o poruncă a lojei masonice (cea mai mare dușmană a lui Cristos). România e creștină, ea nu poate primi acest obicei păgân. Aceasta o arată pâr. prepozit Dr. Nicolae Brinzeu în această cărticică atât de bine scrisă. Să o citească toți aceia cari vreau să se convingă despre adevărata credință și să se devărăteze de biserica noastră.

Henri du Passage S. I.: Socialism și Creștinism Social, trad. Pr. Prof. Victor I. Oprîștu, cu o prefață de Ion Dulău—Deva 1940. 56 pagini de format 15/11 cm. Prețul?

Bun lucru a făcut pâr. prof. Victor Oprîștu când a tradus această cărticică a marelui învățat iesuit Henri du Passage, care ne arată deosebirea cea mare dintre socialism și creștinismul social. Cărticica o vor putea citi cu mult folos cetitorii cărturari ai acestei gazete, pentru cari e și scrisă.

Anuarul Școlii Normale Unite de Învățători din Blaj pe anul școlar 1939/40, publicat de Dr. Coriolan Suciu director. Blaj. Tipografia Seminarului 1940. 68 pagini de format 23/15 cm.

Pâr. director Dr. Coriolan Suciu ne dă în acest anuar pe scurt istoria anului școlar 1939/40, dela Școala pe care o conduce, arătându-ne cine au fost profesorii ești elevi au cercetat școala și cu ce izbândă, cu ce s'au înmulțit colecțiile și bibliotecile școlii, cari elev au fost bursieri, cari au fost premiați, cari au primit ajutoare din fondurile arhidiecezane și cari au primit țapăl. Cartea îi interesează mai mult pe oamenii de școală și pe elevii acelei școli.

Citiți cu toții

„Cărțile Bunului Creștin”

No. 1. Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.	Prețul Lei 1
2. Pe calca desăvârșirii, ediția II.	”
3. Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)	”
4. Darul lui Dumnezeu	”
5. Adevărat a fericire	”
6. Taina spovedaniei	”